

समावे

समासः

समासः

अते इत्यादिमन्त्रस्य चतुर्थपादेनातिष्ठति । उप-
विशति प्राग्वा उदग्वाभिप्रयाय प्रदक्षिण-
माह्वया उपयाति । तेन रथेन प्राङ्मुखो वा
प्रयाय प्रकर्षेण गत्वा उपयाति आचार्य-
समीपमागच्छति उपयातायार्थमिति कोह-
नौयाः । उपयातायार्थसमीपमागतायार्थं
देवमिति कोहनौया आचार्या आहुः । रथा-
भावेऽपि मन्त्रपाठाचारः । चक्रकरणे तण्डुला-
दाववघातादिवत् । अस्य कर्मणः समावर्त्तन-
संज्ञापि ।

गुरुणानुमतः स्नात्वा समावर्त्तनी यथाविधि ।
उद्वहेत द्विजो भार्यां सवर्णां लक्ष्णान्विताम् ॥

इति मन्त्रः ॥

खट्वं शीनककारियाम् । कुर्वीत स्वयमेवैतत्
समावर्त्तनसंज्ञकम् ॥ इति संस्कारतत्त्वम् ॥
समावायः, पुं, समूहः । इत्यमरटीकायां भरतः ।
(यथा, भानवते । २ । ८ । १३ ।

“यस्मिन् कर्मसमावायो यथा येनोपगृह्यते ।
गुणानां गुणिनां चैव परिणाममभीष्टताम् ॥”
समावृत्तः, त्रि, (सम् + आ + वृ + क्तः ।) सम्यक्
प्रकारेण आवृत्तः । यथा,—

“अथ त्वं कालि सर्वेशे सर्वभूतसमावृते ।
रथ मां निजभूतेभ्यो बलिं भुङ्क्षु नमोऽस्तुते ॥”

इति दुर्गाष्टाप्रयोगतत्त्वम् ॥

समावृत्तः, पुं, (सम् + आ + वृत् + क्तः ।) वेदः
ध्ययननिवृत्तः । तत्पर्यायः । लभ्यानुज्ञः २ ।
इत्यमरः ॥ साङ्गवेदाध्ययनानन्तरं त्वमिदानीं
गृहस्थो भव । इति गार्हस्थ्याय प्राप्तानुमतिः
समावृत्त उच्यते । समावर्त्तते अध्ययनान्निवर्त्तते
इति समावृत्तपदवृत्तेः कर्त्तरि क्ते समावृत्तः ।
इति भरतः ॥

“अतः परं समावृत्तः कुर्याद्धारपरिग्रहम् ।”

इति उद्वाहृतत्त्वम् ॥

तस्य सर्वांगीचे मुण्डनं यथा अग्नीचाधिकारे
आपस्तम्बः । अनुभाविनाञ्च परिवापनमिति ।
अनुभाविनां स्नाशीचमनुभवतां समावृत्तानां
सर्वांगीचे मुण्डनम् । यत् पुनरापस्तम्बः । न
समावृत्ता वपेयुरन्यत्र वीहारादित्येकं । वीहा-
रात् दर्शपौर्णमासाङ्गयागविशेषादन्यत्र समा-
वृत्ता गृहस्था न वपेयुः । इत्येकेषां मतम् । तत्
काम्यपरम् । इति श्रुतितत्त्वम् ॥

समावृत्तकः, पुं, (समावृत्त एव । स्वार्थे कन् ।)
समावृत्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

समावेशः, पुं, (सम् + आ + विश + घञ् ।)
एकत्र सहावस्थानम् । यथा । अर्थसाधनत्वं
बलवदनिष्ठाननुबन्धीयसाधनत्वम् । अनर्थसाध-
नत्वं बलवदनिष्ठसाधनत्वम् । न चानयोरेकत्र
समावेशः । इति तिथ्यादितत्त्वे वैधर्हिंसा-
दिचारः ॥ (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि ।
१ । ६ ।

“परस्परसमावेशात् जगतः पालने स्थितौ ।
तयोस्तत्र यथावत्तं कैलाशे पर्वतोत्तमे ॥”)

समावेशितः, त्रि, सहावस्थितः । प्रविष्टः । समा-
वेशप्राप्तः । समावेश-शब्दादितत्त्वयेन निष्पन्नः ॥
समाश्रयः, पुं, (सम् + आ + श्रि + घञ् ।) सम्य-
गाश्रयः । (यथा, रघुः । ८ । १२ ।

“तमरस्यसमाश्रयोमुखं

शिरसा वष्टनशोभिना सुतः ।

पितरं प्रणिपत्य पादयो-

रपरित्यागमयाचतात्मनः ॥”

सम्यगाधारः । सहायः । समाङ्पूर्वकत्रिधातो-
रलप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

समाश्रितः, त्रि, (सम् + आ + श्रि + क्तः ।) सम्यक्-
प्रकारेणाश्रितः । यथा,—

“रवेः कवेः किं समरस्य सारः

क्षपेर्मयं किं किमदन्ति भृङ्गाः ।

सदा भयञ्चाप्यभयञ्च केवां

भागौरथीतीरसमाश्रितानाम् ॥”

इत्यन्तर्लापिका ॥

समासः, पुं, (सम् + अस् + घञ् ।) संक्षेपः ।
(यथा, मनुः । ७ । २०२ ।

“सर्वेषां विदित्वैषां समासेन चिकीर्षितम्
स्थापयेत् तत्र तदंशं कुर्याच्च सम्यक्तियाम् ॥”)

समर्थनम् । इति मेदिनी ॥ समाहारः । इति
इलायुधः ॥ एकपद्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥ सम

समं पदयोः पदानां वा एकपदीकरणं समासः ।
इति सच्चिसारख्याकरणम् ॥ स च षड्विधः ।

इन्द्रः १ बहुव्रीहिः २ कर्मधारयः ३ तत्पुरुषः
४ द्विगुः ५ अव्ययीभावः ६ । तेषां लक्षणं

यथा । भिन्नान्ये कार्यद्वयादिसंख्याव्यादीनां च-
ह-य-प-ग-वाः । इति मुग्धबोधध्याकरणम् ॥

अपि च ।

“नाम्नां समासो युक्तार्थस्तत्स्था लोप्या विभ-
क्तयः ॥”

इति वैयाकरणः ॥ तस्य सामान्यलक्षणं यथा ।
अभिधानाश्रितलोपाभाववदन्य-मध्यवर्त्तिविभ-

क्तिशून्यनाम-समुदायत्वं समासत्वम् । तत्र कर्म-
धारयद्विगु-तत्पुरुष-बहुव्रीहि-इन्द्राव्ययीभावाः

षट्सामसा भवन्ति । तत्र कर्मधारयत्वं समास-
नियतलक्षणाशून्यासंज्ञासंख्यावाचक-पूर्वपद-

कान्यमध्यवर्त्तिविभक्तिशून्यतुल्याधिकरणपदस-
मुदायत्वम् । यथा नीलोत्पलमित्यादि ॥ १ ॥

तत्र द्विगुत्वम् । समासाधीनलक्षणाशून्यमध्य-
पदवर्त्तिविभक्ति-शून्यासंज्ञासंख्यावाचक-पूर्व-

पदक-तुल्याधिकरणनामसमुदायत्वम् । स च
तदितार्थं विषयीभूते तदितार्थेऽभिधेये उत्तर-

पदे वा समाहारे वाभिधेये भवति । उत्तर-
पदं पारिभाषिकं यत्पदद्वयतिसमासान्तवर्त्ति

द्विगुत्वपदं तत् पदम् । तेन च पञ्चगवो
धनानीत्येवासमस्तप्रयोगो न तु पञ्चगवानि

धनानि इति । तदितार्थं विषयीभूते यथा पञ्च
गर्गपुष्पः पञ्चब्राह्मणः पञ्चनापतिः ईना-

विकसित्यादि । तदितार्थेऽभिधेये यथा पञ्च
कपालः श्रोतः । समासस्य संस्कृतोऽर्थः संस्कारे

प्रयोज्यतासम्बन्धेन पञ्चकपालस्यान्वयो व्युत्पत्ति-

वैचित्र्यात् तथा च पञ्चकपालप्रयोज्यसंस्कारा-

श्रयाभिन्न श्रोतः । तदितार्थस्य समासेनाभि-

धानात् न तदितप्रत्ययाः समाहारोऽभिधेये यथा

पञ्चगवं चतुश्चं द्विपात्रं त्रिभुवनं चतुर्गुणमित्या-

दयः । उत्तरपदे यथा । पञ्चनवधनः इत्यादि ॥ २ ॥

तत्पुरुषत्वम् । समासाधीनलक्षणाविशेष-

णपदकमध्यवर्त्तिविभक्ति-शून्यनामसमुदायत्वम् ।

यथा । राजपुरुषः । कष्टाश्रितः । पुरुषोत्तमः ।

इत्यादि ॥ ३ ॥

समासप्रयुक्तलक्षणानियतोत्तरपदकसमासत्वं

बहुव्रीहित्वम् । समासाधीनलक्षणाविशेष-

वाचकपदकमध्यवर्त्तिविभक्तिशून्यनामसमुदा-

यत्वं वा सम्बन्धिलक्षणाकत्वव्याप्योत्तरपदक-

त्वं वा बहुव्रीहित्वम् । बहुव्रीहिश्च द्विविधः ।

समानाधिकरणो व्यधिकरणश्च । यथा चित्रगुः ।

गृहधान्यकथं तः । आरुद्रवानरा हचः ।

इत्यादि ॥ ४ ॥

खण्डकोभूतप्रत्येकपदार्थान्वितार्थकसोत्तरविभ-

क्तिकमध्यवर्त्तिविभक्तिशून्यनामसमुदायत्वं इन्द्र-

त्वम् । यथा धवखदिरपलासांश्चिन्धि । इति ।

द्विविधो इन्द्रः । इतरेतरयोगः समाहारश्च । यत्र

समाहारस्यावयवार्थः प्रधानं तत्रेतरयोगः

द्विवचनेऽपि तत्रैव । यथा । देवदत्तयज्ञदत्तौ ।

धवखदिरपलासाः । इति यत्र संहतिप्राधान्यं

तत्र समाहारस्तत्रैव कवचनं नपुंसकलिङ्गता च ।

यथा वागृष्टदं हस्त्यस्त्रम् । इत्यादि ॥ ५ ॥

समासप्रयुक्तलक्षणाशून्यावयवपूर्वपदकमध्य-

वर्त्तिविभक्तिशून्य-तत्पुरुषान्वयनाम-समुदायत्वं

अव्ययीभावत्वम् । यथा । उपकुम्भं अघटं निर्म-

चित्कं अधिष्ठ इत्यादि ॥ ६ ॥ इति समास-

वादः ॥ ७ ॥ अन्यच्च । यौगिकेषु समासं लक्षयति ।

“यादृश्यस्य महावाक्यस्यान्तस्वादिनिजायंके ।

यादृशार्थस्य धीहेतुः स समासस्तदर्थकः ॥”

यादृश्यमहावाक्योत्तरः त्वत्तादिः स्वार्थस्य यादृ-

शार्थावच्छिन्नविषयताशालिबोधे हेतुस्तादृशं

तद्वाक्यं तथाविधार्थं समासः । विभजते ।

“स चायं षड्विधः कर्मधारयादिप्रभेदतः ।

यस्योपपदसंज्ञोऽन्यस्तेनासौ समधा मतः ॥

पूर्वमध्यान्त्यसर्वान्यपदप्राधान्यतः पुनः ।

प्राच्यैः पञ्चविधः प्राक्तः समासो वा भटादिभिः ॥”

तेषु कर्मधारयं लक्षयति ।

“क्रमिकं यन्नामयुगमेकार्थेऽन्यार्थबोधकम् ।

तादात्म्येन भवेदेष समासः कर्मधारयः ॥”

क्रमिकं यन्नामद्वयंतयोरेकस्य नाम्नोऽर्थेऽभिधेयि

तादात्म्येनापरनाम्नोऽर्थस्य अन्यबोधं प्रति

समर्थं तादृशनामद्वयं कर्मधारयः । यथा-

नीलोत्पलम् ॥ १ ॥ द्विगुं लक्षयति ।

“संख्याशब्दयुतं नाम तदलक्ष्यार्थबोधकम् ।

अभेदेनैव यत् स्वार्थं स द्विगुस्त्रिविधो मतः ॥

संख्यावच्छिन्नशक्त-यत्-पदोत्तरत्वविशिष्टयन्नाम

स्वार्थधर्मिकं तादात्म्येन तदलक्ष्यार्थस्यान्य-